پورفیرین فلزیM-TPP کمپلکس شده با سیستئین با بسترهای هیدروژلی و وسیکلی به عنوان نانوزایمهای پراکسیدازی و کاتالازی

زینب موسوی موحدی*⁺، یزدان سجادی مهر پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران، تهران، ایران

محسن گلبن حقیقی دانشکده علوم شیمی و نفت، دانشگاه شهید بهشتی، اوین، تهران، ایران

جکنداد: به رفیریز ها را مه توان به طور گسترده به عنوان بیو کمیلکس های جایگاه فعال در نظر گرفت، در این حال می توان از پورفیرین فلزی سنتزی بر مبنای زیست الگو (بیومیمتیک) به عنوان شبه آنزیم استفاده کرد. سیستم متشکل از کمپلکس فلز پورفيرين - سيستئين و پليمر "پلي اتيلن گليكول (پَگ)" يا مواد سطحي فعال مخلوط "سديم دودسيل سولفات و دودسيل ترى اتيل آمونيوم برومايد (اس دى اس/دى تب)" براى مدل سازى كلرويرا كسيد از طبيعي به كار برده مي شود. كلرويرا كسيداز طبیعی می تواند عملکرد پراکسیدازی، یعنی اکسید کردن سوبستراها در pH های متفاوت داشته باشد. در غیاب سوبسترای مناسب، کلرویږاکسیداز هیدروژن پراکسید را تجزبه مه کند و دارای فعالیت کاتالازی است. متال–تترا(۲–پیریدیل) یو رفیرین (M-TPP)، پررزونانس تر و دارای گروه های کشنده، قوی تر از همین (جایگاه فعال آنزیم طبیعی) در فعالیت شبه پراکسیدازی و كاتالازى عمل مى كند. Fe-TTP داراى حداكثر فعاليت يراكسيدازى در ميان فلز – يورفيرين ها با فلزات مركزى از جمله آهن (III)، منگنز (III) و روی (II) است. جزء سه گانه: " Fe-TPP – سیستئین – پگ "، بیشترین کار آیی را از طریق کاهش یارامتر میکائیلیس – منتن (K_M) دارا می باشد. مشاهده می شود که آبگریزی پورفیرین با تغییر فلز مرکزی به ترتیب به صورت آهن (III)، منگنز (III) و روی (II) افزایش می یابد. در این حالت آبگریز بو دن جایگاه فعال نانوزایم شبه پراکسیدازی پتانسیلی برای ورود بیشتر سوبسترای هیدروفوب (گایا کول) به چرخه واکنش و در نتیجه فعالیت و کارایی بیشتر Fe-TPP نسبت به کمیلکس های دیگر M-TPP است. در مرحله دیگر، برای طراحی کاتالیست زیستی کاتالازی، Mn-TPP دارای حداکثر فعالیت کاتالازی در میان دیگر فلز - پورفیرین های ذکر شده می باشد. جزء سه گانه: "Mn-TPP – سیستئین - اس دی اس/دی تب"، بیشترین کارآیی را از طریق کاهش یارامتر میکائیلیس – منتن (K_M) دارا می باشد. میکروسکوپ الکترونی عبوری نانوزایه های " M-TPP – سيستئين – يگ" را به صورت كلوئيدهاي هيدروژلي حفره حفره نشان مي دهد كه در مقايسه با بيو كاتاليست هاي وسیکلی تک حفره " M-TPP – سیستئین – اس دی اس/دی تب " از طریق سطح ویژه بالاتر برای برخورد موثر با سوبسترای آلى نانوزايم يراكسيدازي، كارايي بيشتري را ايجاد مي كند.

واژه های ملیدی: بیومیمتیک، نانوزایم پراکسیداز، کاتالاز، متال – تترا(۲ – پیریدیل) پورفیرین (M-TPP)، هیدروژل پلی اتیلن گلیکول (پگ)، وسیکل اس دی اس/دی تب

KEYWORDS: Biomimetic, Peroxidase nanozyme, Catalase, Metal-tetra (2-pyridyl) porphyrin (M-TPP), Polyethylene glycol (PEG) hydrogel, SDS/DTAB Vesicle

* عهدەدار مكاتبات

علمی _ پژوهشی

⁺E- mail: z.moosavi@ccerci.ac.ir

مقدمه

اصطلاح بیومیمتیک یا الگوبرداری از طبیعت^۱ علومی را توصیف می کند که الهام گرفته از عملکردهای سیستمهای زنده است. این موضوع برای رشتههای علوم پایه، مهندسی، علوم دارویی و سایرین می تواند الگوی زیست سازگار باشد که از مفاهیم آن بهرهمند شوند. اساس دانش زیست الگو، از نو خلق نمودن و باز تولید برخی از جنبههای زیستی مانند روابط ساختار – عملکردی است که در موجودات زنده مشاهده می شود و سرانجام می تواند به الهام زیستی هدایت شود که در آن خواص ساختار – عملکرد به سطوح بسیار متعالی کشانده می شود (۱, ۲]. در واقع شیمی بیومیمتیک کوشش می کند تا سطح کارآیی واکنشگرهای شیمیایی و کاتالیستها را با تقلید از فرآیندهای آنزیمی بالا ببرد [۳] که به طور کلی این مسأله به شناخت و انتخابگری سوبسترا² توسط میزبان^۳ مرتبط می باشد[۴–۶].

نوع آرایش فضایی^۲ کمپلکس هم در داربست پروتئینی هموپروتئینها در عملکردهای این گروه پروستتیک نقش اساسی دارد. جایگاههای محوری هم قابلیت اتصال به شاخههای اسیدآمینه ی پروتئین، حلال و یا سوبسترا را دارد. اسیدآمینه ای که در مکان جایگاه اکثر هم – آنزیمها وجود دارد و به صورت مستقیم و یا غیر مستقیم در فعالیت آنزیمی شرکت می کند. برای مثال اسید آمینه هیستیدین در برخی از هموآنزیمها در دو جایگاه، نزدیک و دور قرار دارد که در یکی از دو جایگاه محوری نزدیک و دور واکنش کاتالیتیک صورت می گیرد[۷–۹]. هم – آنزیمها از جمله کاتالاز^۵، پرکسیداز، کلروپرکسیداز دارای گروه پروستتیک هم در جایگاه فعال خود می باشند و با انتقالات الکترونی در حضور یک الکترون دهنده (20_{12}) فعالیت کاتالیستی خود را انجام می دهند، که این واکنشها از طریق آهن موجود در هم – آنزیمهای ذکر شده، با اتصال محوری به اسیدآمینههایی مانند هیستیدین و سیستئین در ربودن الکترونهای موجود در پیوند اکسیژن – اکسیژن نقش ایفا می کند [۲, ۸, ۱].

کلروپراکسیداز (CLP)، یکی از گروه هم – پراکسیدازها، یک آنزیم بسیار مطلوب به دلیل ویژگی سوبسترایی گسترده و همچنین درج خاصیت چند عملکردی هالوژناز، پراکسیداز و کاتالاز آن است[۱۱, ۱۲]. واکنشهای CLP را میتوان به دو دسته اصلی تقسیم کرد. دسته اول، واکنشهای هالوژناسیون آنزیمCLP در محیط اسیدی و دسته دوم، واکنشهای غیر هالوژناسیون در محیط

با PH خنثی تر[۱۱, ۱۳] کاتالیست کردن واکنشهای اپوکسیداسیون[۱۴] سولفوکسیداسیون[۱۵]، هیدروکسیلاسیون بنزیلی [۱۴]، اکسیداسیون آمینو به گروه نیتروزو[۱۶] و اکسیداسیون الکلهای اولیه به آلدئیدها را میتوان در دسته گسترده واکنشهای CLP غیر هالوژناسیون قرار داد. [۱۸, ۱۸]

آنزیم پراکسیداز تربچه کوهی² (HRP) به طور کلی اکسایش یک الکترونی را کاتالیز می کند. آنزیم HRP آنزیمی مربوط به خانواده ی اکسیدوردوکتاز می باشد که بیش از دیگر آنزیمهای موجود در این دسته مطالعه شده است.پراکسیدازها خانواده بزرگی از آنزیمها هستند که به صورت خاص، واکنش به شکل زیر را کاتالیز می نمایند [۱۹]. ROOR' + electron donor ($2e^{-}$) + $2H^{+}$ — ROH + R'OH

پیروگالول و فنول پرکاربردترین ترکیبات جهت بررسی فعالیت پراکسیدازی میباشند. این آنزیم در pH برابر با ۷، باعث دهیدروژنه شدن سوبسترا میشود، که فعالیت را تحت عنوان پراکسیدازی کلاسیک میشناسند. آنزیم پراکسیداز HRP توانایی کلردار کردن چشمگیری ندارد (افزودن استخلاف کلر به سوبسترای مناسب) در حالیکه آنزیم کلروپراکسیداز تمام این واکنشها را با بازده بالا انجام میدهد و یک آنزیم چندکاره است[۲۰].

با توجه به ساختار آنزیم HRP، گروه پروستتیک هم در پوشش پروتئینی آبگریز واقع شده است به طوری که از طریق اسید آمینهی هیستیدین ۱۷۰، که به صورت محوری به آهن گروه هم متصل میباشد، به پوشش پروتئینی چسبیده است. جایگاه محوری دیگر خالی است و جایگاهی است که واکنش در آن صورت میگیرد. هیستیدین شماره ی ۴۲ که به آهن اتصال پیدا نمیکند در نزدیکی این جایگاه است و نقش مهمی در کاتالیز کردن سوبسترا ایفا می کند [۲۱, ۱۹].

کاتالاز یک آنزیم رایج است که تقریبا در همه موجودات زندهای که در معرض اکسیژن هستند مانند باکتریها، گیاهان و حیوانات وجود دارد. این آنزیم هیدروژن پراکسید را به آب و اکسیژن تجزیه می کند. کاتالاز در بدن موجودات زنده آنزیم مهمی است و سلولها را در برابر گونه اکسیژن فعال حفاظت می کند. به همین خاطر کاتالاز در بین همهی آنزیمها بیشترین فعالیت را دارد[۲۲]. یک مولکول کاتالاز می تواند میلیونها مولکول پرکسید هیدروژن را به اکسیژن و آب تبدیل کند. کاتالاز یک تترامر است که از چهار

⁽Y) Substrate

⁽۴) Spatial arrangement

^(%) Horseradish peroxidase

⁽¹⁾ Biomimetic
(r) Host
(a) Catalase

زنجیره ی پلی پپتیدی تشکیل شده است که هر زنجیره بیش از ۵۰۰ آمینواسید است که شامل چهار گروه پروتئین هم است که به آنزیم اجازه می دهد با هیدروژن پراکسید واکنش دهد، مقدار pH بهینه برای آنزیم کاتالاز حدودا ۲ است.

بیشتر هموآنزیمها، مانند کلروپراکسیداز، از مکانیسم پراکسید برای فعالیت کاتالیستی خود استفاده می کنند. واکنشهای کاتالیز شده توسط هموآنزیم ها با ایجاد یک ترکیب واسطه بسیار فعال به نام ترکیب I انجام می شود [۲۳–۲۵]. ترکیب I از طریق شکست پیوند O - O در هیدروژن پراکسید از طریق مکانیسم اسید – باز ایجاد می شود (شکل ۱)[۲۶, ۲۷]. این اکسیژن رادیکال کاتیونی بسیار واکنش پذیر (ترکیب I) می تواند کلروپراکسیداز، پراکسیداز و کاتالاز را در چرخههای واکنش کاتالیستی آنها تقویت کند[۲۸].

اهمیت نانوکاتالیستها در دینامیک عملکردها به خوبی مشخص شده است.[۲۹] معماری نانوکاتالیستها هنری است که میتوان از طریق آن، ترکیبات عملکردی مطلوب را در کنار هم گردآوری کرده و از طریق آن رویدادهای کاتالیتیکی را مشاهده نمود.[۳۰] تودههای میسل و وسیکل خودآرایی شده، برای طراحی نانو مواد

(°) Sodium dodecyl sulfate (SDS) (°) SDS/DTAB

کاربردی، از طریق اعمال نفوذ در دینامیک اتمی/مولکولی و کنترل آنها، استفاده میشوند.[۲۹, ۳۱] از جنبه بیومیمتیک، داربستهای وسیکلی یا میسلی معرفی شده میتوانند رفتار کاتالیست زیستی فلزی را افزایش دهند.[۹, ۳۲] مطالعات متعدد، مزایای کاتالیست اکسیداتیو میسلی/وسیکلی را در فعالیت و همچنین گزینش پذیری نشان دادهاند که به عنوان محفظههای آبگریز فعال برای محصورسازی کاتالیستهای مبتنی بر فلزات واسطه ظاهر میشود [۳۴, ۳۴].

از آنجا که آنزیم کلروپراکسیداز طبیعی یک آنزیم چند کاره است، این مطالعه دو نانوزایم شبه پراکسیدازی و شبه کاتالازی بر پایه CLP را از طریق جاگذاری پورفیرین های فلزی سنتزی به عنوان جایگاه فعال در داربست پلی اتیلن گلیکول (پگ)⁽ (پلیمری غیر سمی و غیر فرار[۳۵]) معرفی کرده است. در اینجا مقایسه ای بین پگ و مخلوط مواد سطحی فعال سدیم دودسیل سولفات⁷ و دودسیل تری اتیل آمونیوم بروماید^۳ (اس دی اس /دی تب⁴) به عنوان پاکت برای جایگاه فعال انجام شد تا بتوان ویژگی ساختار – عملکرد نانوزایم را مورد بررسی قرار داد. ارتقای کارایی با کاهش ثابت میکائیلیس – منتن⁶ (K_M) یا افزایش سرعت ماکسیمم (V_{max})

⁽¹⁾ Polyethylene glycol (PEG)

⁽r) Dodecyltrimethylammonium bromide (DTAB)

⁽a) Michaelis-Menten

منتن K_M و سرعت ماکسیمم (V_{max}) برای اکسیداسیون گایاکول با استفاده از معادله (۱) به دست آمدند و مورد استفاده قرارگرفتند.

$$\frac{1}{V} = \frac{K_M}{V_{max}[S]} + \frac{1}{V_{max}} \tag{1}$$

عدد برگشتی^۵ (ثابت سرعت کاتالیتیکی، k_{cat})، که نشاندهنده حداکثر مولهای سوبسترای تبدیل شده به محصول در واحد زمان با یک مول آنزیم است، با استفاده از معادله (۲) محاسبه شد. _t[E] غلظت کل آنزیم را نشان میدهد.

$$V_{max} = k_{cat} \times E_t \tag{(Y)}$$

کارایی
$$= \frac{k_{cat}}{K_M}$$
 (۳)

برای به دست آوردن فعالیت کاتالاز نیز از سوبسترای هیدروژن پراکسید استفاده شد. فعالیت کاتالاز با استفاده از روشی که در بالا ذکر شد تعیین شد. تجزیه هیدروژن پراکسید در طول موج ۲۴۰ نانومتر با استفاده از ضریب جذب مولی H2O2 مشاهده شد.

میکروسکوپ الکترونی عبوری⁵ : نمونهها برای تصویربرداری میکروسکوپی آماده سازی شدند [۳۷]. میکروگرافهای الکترون عبوری توسط دستگاه میکروسکوپ الکترونی عبوری مدل ZEISS در ۱۰۰ kv ثبت شدهاند.

نتیجهها و بحث طراحی کاتالیست زیستی شبه پراکسیدازی

علمی _ پژوهشی

از طریق طراحی سایت فعال و پاکت آن اهمیت بالایی در این تحقیق دارد.

بخش تجربي

مواد شیمیایی مورد استفاده

کمپلکسهای پورفیرینی متال – تترا(۲ – پیریدیل) پورفیرین^۱، Mn - TPP ،Fe - TPP و Zn - TPP سنتز و تهیه شدند (شکل ۱) [۳۶]. نمک پتاسیم کلرید (KCl)، L – سیستئین، هیدروژن پراکسید و گایاکول از شرکت مرک خریداری شدند. سدیم دو دسیل سولفات و دودسیل تری متیل آمونیوم برماید، همین گاو^۲، پلی اتیلن گلیکول ۴۰۰ (پگ ۴۰۰) از شرکت سیگما تهیه شدند. تمامی محلولها به طور روزانه و تازه آماده شدهاند. استوک هیدروژن پراکسید به صورت دقیق بارها در روند یک آزمایش اندازه گیری می شود. استوک هیدروژن پراکسید در فویل است تا نور نخورد و تجزیه آن به کمترین حد ممکن برسد.

کمپلکسهای پورفیرینM - TPP با نسبت بهینه به محلول سیستئین اضافه شدهاند. تمامی محلوهای آبی ساخته شده با بافر فسفات با غلظت mM و pH برابر ۷ تهیه شدهاند . قابل ذکر است که تمامی تستهای گرفته شده در دمای آزمایشگاه انجام شده است.

روش ها

سینتیک حالت پایا: طیف vis - VV کمپلکس فلز پورفیرین با استفاده از اسپکتروفتومتر ۳۱۰۰- Shimadzu به دست آمد. سینتیک حالت پایای اکسیداسیون گایاکول (به عنوان یک دهنده هیدروژن) توسط هیدروژن پراکسید، کاتالیز شده توسط آنزیم پراکسیداز مصنوعی، در ۴۲۰ نانومتر (محصول رنگی واکنش)[۹] در PBS به دست آمد. منحنیهای پیشرفت واکنشها در غلظتهای مختلف گایاکول بهدست آمدند و از سرعت های اولیه (در ۱۰ ثانیه اول) آنان برای ترسیم منحنیهای میکائیلیس – منتن^۳ استفاده شد. غلظت هیدروژن پراکسید بالا (۱/۴میلیمولار) و با توجه به دهنده هیدروژن در طول واکنش ثابت نگه داشته شد تا از سینتیک مرتبه اول اطمینان در طول واکنش ثابت نگه داشته شد تا از اندازه گیریهای جذب در مولی ۲۴۰ نانومتر، با ضریب جذب مولی ^{۱-}m⁻¹ M⁻¹ تعیین شد. مودارهای لاینوور – برک^۶ برای اندازه گیری ثابت میکائیلیس –

⁽¹⁾ Metal-tetra(2-pyridyl)porphyrins

⁽r) Michaelis-Menten

⁽a) Turnover number

⁽v) Prosthetic group

⁽Y) Hemin bovine

^(*) Lineweaver-Burk

^(%) Transmission electron microscopy (TEM)

شکل ۲- ساختار پورفیرینهای متال-تترا(۲-پیریدیل) پورفیرین با اختصار M-TPP در کنار پورفیرین هِم

پورفیرین (M-TPP) بهعنوان سایت فعال کاتالیست زیستی شبه کلروپراکسیداز بر اساس داشتن ساختار شبه هم ، متصل به گروههای الکترونگاتیو آروماتیک طراحی و سنتز می شود تا پتانسیل بیشتری برای جذب یا اتصال به سوبستراهای هیدروژن پراکسید یا گایاکول نسبت به هم طبیعی داشته باشد. همچنین گروههای آروماتیکی پیریدیل متصل به پورفیرینهای در کمپلکسهای M-TPP موجب پیریدیل متصل به پورفیرینهای در کمپلکسهای M-TPP موجب احتمال رزونانس بیشتری نسبت به پورفیرین هم به عنوان سایت فعال آنزیم طبیعی می گردد. در این حالت احتمال نیروی محرکه برای ایجاد حد واسط ها، از جمله حد واسط مهم یون – رادیکال و سرعت بالا از کمپلکسهای M-TPP داشت. بنابراین در اولین قدم، این کمپلکسهای جدید طراحی شده میتوانند برای کاهش MM و همچنین افزایش بسیای برای معماری نانوزایم پراکسیدازی دسته بندی شوند.

در اینجا ابتدا به بررسی ترتیب سرعت واکنشهای آنزیمی شبه پراکسیدازی در پورفیرینهای فلزی سنتزی پرداخته شد. در Mn- ،Fe-TPP این بررسی با قرار دادن کمپلکسهای پورفیرینی TPP -، TPP TPP و Zn-TPP در شرایط واکنش شبه پراکسیدازی، ترتیب این ترکیبات برای آنزیم پراکسیداز را بدست آوردیم. پس از آماده کردن

دستگاه UV-Vis، سرعت واکنش شبه پراکسیدازی کمپلکسهای پورفیرینی سنتزیMn-TPP ،Fe-TPP در حضور سوبستراهای گایاکول با غلظت MM ۴۰ و هیدروژن پراکسید با غلظت MM ۱/۴ در بافر فسفات با PH برابر با ۷ اندازه گیری می شود. بررسی مقایسهای فعالیت پراکسیدازی کاتالیستهای زیستی طراحی شده در شکل ۳ نشان داده شده است. همانطور که در شکل ۳ مشاهده می شود، پورفیرین Fe-TPP از پورفیرینهای دیگر (شکل ۲) حتی پورفیرین نشان میدهد. آرایش الکترونی اتم مرکزی (آهن – منگنز – روی) نقش اساسی در ساختارهای پورفیرین ایفا می کند. این بدان معنی است نقش اساسی در ساختارهای پورفیرین ایفا می کند. این بدان معنی است می تواند باعث ایجاد برخی آرایش های مزدوج^۱ مناسب پورفیرین شود. در این راستا از این پس، از "Fe-TPP" به عنوان کمپلکس فعال کاتالیستی زیستی درآنزیم مصنوعی پراکسیدازی استفاده می شود.

حال در ادامه طراحی به بررسی روند بیومیمتیکی آنزیم مصنوعی در شرایط فعالیتی شبهپراکسیداز میپردازیم. در اینجا، ایده بیومیمتیک این است که "ساختار کاتالیست زیستی نزدیکتر به کلروپراکسیداز طبیعی، عملکرد آن را به سمت آنزیم طبیعی بهبود می بخشد." در طی انجام بررسی روند بیومیمتیکی، حالتهای مختلفی از آنزیم مصنوعی طراحی شد تا بهترین شرایط کاتالیتیکی برای طراحی و دنبال کردن پارامترهای سینتیکی آنزیم مصنوعی شبهپراکسیدازی تعیین شود.

(1) Conjugation

از آنجا که آنزیم کلروپراکسیداز طبیعی یک آنزیم چند کاره است و دارای فعالیت پراکسیدازی نیز هست، پارامترهای محیطی برای ارائه فعالیت مناسب برای واکنش پراکسیدازی بر پایه CLP طبیعی بهینه شدهاند. در اینجا مخلوطهای مختلف شاملFe-TPP برای طراحی ریزمحیط^۱ مناسب برای واکنش کاتالیستی ارائه شد. سیستئین به عنوان یک لیگاند محوری برای مرکز آهن به تقلید از جایگاه فعال CLP طبیعی استفاده شد[۲۸]. همان طور که در شکل ۴ نشان داده شده است، فعالیت کمپلکس "Fe-TPP – سیستئین" باعث افزایش فعالیت شبه پراکسیدازی نسبت به Fe-TPP – سیستئین است. ماهیت لیگاند محوری میتواند برای عملکرد فلز – پورفیرین در هموپروتئینها تعیین کننده باشد، زیرا موقعیت خاصی را در طول واکنش به مرکز فلز اعمال میکند[۳۹].

کاتالیستهای زیستی مناسب میتواند با محصور کردن گروه پروستتیک دریک پاکت آبگریز مانند میسل تشکیل شوند[۳۳]. کلوئیدهای وسیکلی و میسلی را میتوان برای طراحی و تهیه مواد کاربردی از طریق نانو معماری ازطریق دستکاری و کنترل دینامیکی اتمی یا مولکولی استفاده نمود[۲۹]. ماده سطحی فعال "اسدیاس" یک داربست میسلی جالب را تشکیل میدهد که کاتالیز مبتنی برهم را به طور موثر بهبود میبخشد [۴۰]. همان طور که شکل ۴ نشان میدهد، افزودن مخلوط مواد سطحی فعال اسدیاس/دی به محل فعال افزودن مخلوط مواد سطحی فعال اسدیاس ای پرور وی کنترل میاند آهن پورفیرین، فعالیت کاتالیست زیستی را بهبود میبخشد. مخلوط آهن پورفیرین، فعالیت کاتالیست زیستی را بهبود میبخشد. مخلوط آمن پورفیرین، فعالیت کاتالیست زیستی را بهبود میبخشد. مخلوط را تقلید میکنند و بنابراین میتوانند مانند پروتئین بستر مناسبی را تقلید میکنند و بنابراین میتوانند مانند پروتئین بستر مناسبی ماری جایگاه فعال باشند. پگ ۲۰۰، داربست دیگری است که برای سایت فعال آهن – پورفیرین استفاده می شود، شکل۴ نشان میدهد

تعدادی از مطالعات اخیر شیمی پگ و کاربردهای آن در پزشکی، بیوتکنولوژی و کاتالیز با پشتیبانی از پگ راپوشش داده است [۴۸, ۴۲]. پگ با وزن ملکولی ۴۰۰ با فرمول OCH₂CH₂)_nOH، دارای n حدود ۸.۲ الی ۹.۱ میباشد که در این حالت زنجیره اتمی آن در حدود دو برابر تعداد اس دی اس/دی تب (با طول زنجیره تقریباً ۱۵ اتمی) یعنی زنجیره اتمی حدود ۳۰ اتم است. بنابراین میتوان اشاره کرد که داربست پگ درکنارسایت فعال Fe-TPP نسبت به پاکت انباشته اس دی اس/دی تب، بیشتر به حالت پلیمری آپوپروتئین ۲ CLP طبیعی شباهت دارد.

(Y) Apoprotein

شکل ۴- بررسی روند زیست الگویی آنزیم مصنوعی شبه پراکسیداز در شرایط مختلف در بافر فسفات با pH برابر ۷، کمپلکس Fe-TPP با غلظتµM ۵، سیستئین با نسبت غلظتی ۲/۵ نسبت به پورفیرین فلزی، پگ با غلظت ۸/۵mM و اس دی اس/دی تب با غلظتهای ۱/۴mM ۳۰ mM

همان طور که از شکل ۴ نیز مشخص است بهترین روند بیومیمتیکی برای آنزیم شبه پراکسیداز، کمپلکس سهتایی "پورفیرین فلزی آهن – سیستئین – پگ" است.

در شکل ۵، آنزیم مصنوعی طراحی شدهی "کمپلکس پورفیرین Fe-TPP – سیستئین – اسدی اس /دی تب " با شرایط مشابه برای یون آهن (III)، و کمپلکس پورفیرین بدون فلز نشان داده می شود تا تاثیر محیط مجاور اتم مرکزی و همچنین تاثیر اتم مرکزی در واکنش شبه پراکسیدازی نسبت به آنزیم مصنوعی طراحی شده سنجیده شود. بر اساس شکل ۵ اینگونه به نظر می رسد که نقش اصلی آنزیم شبه پراکسیداز فلز واسطه است که در کنار پورفیرین قوی تر عمل می کند.

حال برای بدست آوردن پارامترهای سینتیک آنزیمی اکسید کردن سوبسترا توسط کاتالیستهای زیستی طراحی شده شبه پراکسیدازی، لازم است به ترسیم نمودارهای میکائیلیس – منتن و لاینوور – برک بپردازیم. شکل ۶ نمودارهای میکائیلیس – منتن و لاینوور – برک مربوط به کاتالیست مصنوعی شبه پراکسیدازی خودسازماندهی شده برای کمپلکس "Fe-TPP–سیستئین – پگ" را نشان میدهد. همچنین شکل ۷ نمودارهای میکائیلیس – منتن و لاینوور – برک مربوط به کاتالیست مصنوعی "Pe-TPP – سیستئین – اسدی – مربوط به کاتالیست مصنوعی "Pe-TPP – سیستئین – اسدی – مربوط به کاتالیست مصنوعی اکسید کردن سوبسترای پراکسیدازی در شرایط بهینه است را ارائه میدهد.

(1) Microenvironment

شکل۵- بررسی فعالیت شبه پراکسیدازی کمپلکس پورفیرین فلزی Fe-TPP، یون آهن (III)، و پورفیرین بدون فلز – سیستئین – اس دی اس/دی تب، هیدروژن پراکسید با غلظت ۱/۴ mM در بافر فسفات با pH برابر ۷

شکل۶- نمودار میکائیلیس-منتن و نمودار لاینویور-برک آنزیم مصنوعی پراکسیدازی در حضور پگ و سوبسترای گایاکول، هیدروژن پراکسید با غلظت ۱/۴mM در بافر فسفات با pH برابر ۷

شکل۷- نمودار میکائیلیس – منتن و نمودار لاینویور – برک آنزیم مصنوعی پراکسیدازی در حضور اس دی اس/دی تب و سوبسترای گایاکول، هیدروژن پراکسید با غلظت pH (در بافر فسفات با pH برابر ۷

با استفاده از معادله ۱ و ۲، همچنین معادلههای خطی بدست آمده در شکلهای R و ۲، پارامترهای سینتیکی در جدول ۱ خلاصه شدهاند. لازم به ذکر است که سرعت واکنش پراکسیدازی در عدم حضور هر نوع کاتالیست زیستی (یعنی تنها گایاکول و هیدروژن پراکسید در کنار هم) بسیار ناچیز و قابل صرفنظر است. همان طور که در جدول مشاهده می شود در کاتالیست زیستی پراکسیدازی "Fe-TPP – سیستئین – اس دی اس/دی تب " پارامتر k_{cat} از کاتالیست زیستی دیگر بالاتر است. همان طور که می دانیم کارایی کاتالیتیکی بر اساس معادله ۳ رابطه مستقیم با k_{cat} و رابطه عکس با K_M دارد. جدول ۱ نشان می دهد k_{cat} را داراست به معنی اینکه اس دی اس/دی ساری دارد. k_{max} بیشتری را داراست به معنی اینکه ایش محصول تعبیر شود. اما نانوزایم با بستر پگ، نسبت به کاتالیست زیستی با بستر وسیکلی،

1	کارایی کاتالیتیکی(1/µM.1/min)	k_{cat} (1/min)	V_{max} (µM/min)	K _M (μM)	نام كاتاليست
	۰/۰۵۸	•/٣٩	۲/۳۲	<i>۶</i> /۶٩	کمپلکس پورفیرین Fe-TPP (۶μM) – سیستئین (۱۵μM) – سردی اس (۱۰mM) – دی تب (۳۰mM) در حضورگاباکوا
	•/\٣۶	۰/۳۴	۲/۰۳	۲/۵۰	کمپلکس پورفیرین Fe-TPP (۶۳۵ ۹) – سیستئین (۱۵۹۸) – پگ (۱۵۹M) درحضور گایاکول
	_	۱۲/۵	•/١٨٨	_	نزیم طبیعیCLP (۱۵ nM) در حضور گایاکول ۷=pH [43]

جدول ۱- پارامترهای سینتیکی آنزیم مصنوعی طراحی شده شبه پراکسیداز و آنزیم طبیعیCLP

شکل ۸ - تصاویر گرفته شده از میکروسکوپ الکترونی عبوری برای نانوزایم شبه پراکسیداز "Fe-TPP - سیستئین - پگ " در بافر فسفات pH برابر با ۷

K_M کوچکتری دارد که نشان دهنده آن است که نانوزایم میل اتصال قوی تری به سوبسترا دارد. به هر حال اثر پارامتر K_M در اینجا باعث شده است که کارایی نانوزایم با بستر پگ بیشتر و بهتر باشد.

جدول ۱ نشان می دهد که V_{max} نانوزایم شبه پراکسیداز در مقایسه با شکل طبیعی آن افزایش یافته است. با توجه به معادله ۲، V_{max} بدون در نظر گرفتن غلظت آنزیم دارای معنی k_{cat} است (که ۱۵ نانومولار برای کلروپراکسیداز طبیعی و ۶ میکرومولار برای مدلهای شبه پراکسیداز است (جدول ۱)). از آنجایی که استفاده از غلظت پورفیرین فلزی یا اجزای دیگر آن در این نانوزایم بسیار مقرون به صرفه تر از غلظت کلروپراکسیداز طبیعی است، مقادیر پارامتر " V_{max} " میتواند به عنوان نمایندهای از k_{cat} استفاده شود و مقدار آن میتواند برای کاتالیستهای زیستی به صورت قابل مقایسه آنزیم طبیعی گزارش شود.[۴۴]

برای مشاهده دقیق تر ساختار کاتالیست زیستی، نمونه نانوزایم شبهپراکسیداز "Fe-TPP – سیستئین – پگ" توسط میکروسکوپ الکترونی عبوری آنالیز شدند. تصاویر (شکل ۸) ساختار کلوئیدی "Fe-TPP – سیستئین – پگ " در اندازههای نانوساختار نشان میدهد و بنابراین در دسته نانوکاتالیست زیستی یا نانوزایم قرار میگیرد.

همان طور که در شکل ۸ نشان داده شده است، پلی اتیلن گلیکول (پگ) ساختار نانوزایمی حفره حفره ای را حاصل میکند. این نوع ساختار شبیه به کلویید های هیدروژلی میباشد[۴۵, ۴۶]. این در حالی است بستر اس دی اس /دی تب ، وسیکلی و تک حفره است.[۳۶, ۳۸, ۴۷] به نظر می رسد که سطح ویژه ساختار حفره حفره ای در حالت بستر پگ زیاد و برای سوبسترای گایاکول بسیار در دسترس است و به همین دلیل ساختار نانوزایم پراکسیدازی با بستر پگ کارآمدتر شده است.

در منابع گزارش شده است که هیچ F یا پاکتی برای پگ تنها و خالص، در غلظت ۰/۵ میلی مولار (غلظت پگ در نانوزایم شبه کاتالاز) وجود ندارد،[۳۶] در حالی که افزودن سایت فعال Mn-TPP – سیستئین، به عنوان هسته جاذب پگ مونومر، باعث ایجاد تجمع و نانوذره هیدروژلی شده است.

طراحی کاتالیست شبه کاتالازی بررسی ترتیب پورفیرینهای فلزی در انجام واکنشهای آنزیمی شبه کاتالازی

در انجام واکنش شبه کاتالازی نیز سه کمپلکس پورفیرین سنتزی آهن، منگنز و روی به کار گرفته شدند که همچون آنزیم پیشین بررسیهای سینتیکی بر پایهی اولین هسته کاتالیستی زیستی خودسازماندهی⁽ شده انجام شد. برای فعالیت کاتالازی،

(1) Self-assembly

علمی _ پژوهشی

شکل۹- مقایسه فعالیت واکنش شبهکاتالازی در کمپلکسهای فلزی پورفیرین آهن، منگنز، روی و همین به ترتیب باغلظتهای بهینه μμ، μΜ ۱۲ و μM ۲۲ و βμ، در بافر فسفات با pH برابر ۷، در حضور سوبسترای هیدروژن پراکسید با غلظتη/۵mM

مقایسهای در کاتالیست های مصنوعی طراحی شده در شکل ۹ نشان داده شده است و نتایج نشاندهندهی عملکرد بهتر کمپلکس Mn-TPP و ارجحیت آن نسبت به دو کمپلکس پورفیرین فلزی دیگر و حتی کمپلکس همین جهت انجام واکنش شبه کاتالازی است. مطالعات گذشته نشان داده است که در حضور یون فلزی بدون پورفیرین فعالیت کاتالازی یون منگنز از یون آهن بیشتر بوده است [۲۹]. در ادامه به منظور دنبال کردن پارامترهای سینتیکی آنزیم مصنوعی

شبه کاتالازی روند بیومیمتیکی آن مورد بررسی قرار گرفت. همان طور که از شکل ۱۰ نیز مشخص است بهترین روند بیومیمتیکی برای آنزیم شبه کاتالازی، کمپلکس سهتایی " Mn-TPP بههمراه سیستئین – پگ" است. این بررسی نشان می دهد که همانطور که قدم به قدم به ساختار آنزیم کلروپراکسیداز طبیعی نزدیک تر می شویم، عملکرد شبه آنزیم نیز به عملکرد آنزیم طبیعی نزدیک تر می شود. نقش لیگاند محوری سیستئین، نقش پاکت آبگریز و نقش بستر به خوبی در شکل ۹، نشان داده شده است.

حال به بررسی تاثیر محیط اطراف حلقههای پورفیرین در واکنش شبهکاتالازی می پردازیم. در شکل ۱۱ مقایسه فعالیت آنزیم مصنوعی شبهکاتالازی طراحی شده با همین، یون منگنز (III) و پورفیرین بدون فلز انجام شده است که مطابق آن کمپلکس Mn-TPP – سیستئین – اس دی اس /دی تب نسبت به همین و یون منگنز (III) دارای فعالیت شبهکاتالازی بیشتری است، نکته مهم در انجام این آزمایش غیر فعال بودن پورفیرین بدون فلز است که این نتیجه می تواند شاهدی بر اهمیت اتم مرکزی در فعالیت شبهکاتالازی آنزیمهای مصنوعی طراحی شده باشد.

شکل ۱۰ – بررسی روند زیست الگویی آنزیم مصنوعی شبه کاتالازی در شرایط مختلف در بافر فسفات با pH برابر ۷، کمپلکس پورفیرین فلزی منگنز با غلظتμ μ ۶، سیستئین با نسبت غلظتی ۲/۵ نسبت به پورفیرین فلزی منگنز، پگ با غلظت mM ۲/۸ و اس دی اس /دی تب با نسبت غلظتی ۱۰ mM ۱۰ mM و همچنین هیدروژن پراکسید با غلظت ۱/۴ mM

شکل ۱۱- بررسی فعالیت شبه کاتالازی کمپلکس پورفیرین فلزی آهن، یون آهن، همین و پورفیرین بدون فلز-سیستئین- اس دی اس/دی تب، هیدروژن پراکسید با غلظت ۱/۴mM در بافر فسفات با pH برابر ۷

در این بخش برای بررسی سینتیکی و تعیین پارامترهای سینتیکی کاتالیستهای زیستی شبه کاتالازی کمپلکس Mn-TPP سینتیکی کاتالیستهای زیستی شبه کاتالازی کمپلکس ۴۰۰۶ انتخاب شدند. در بررسی سینتیکی انجام شده توسط کاتالیستهای زیستی با اندازه گیری شیب اولیه ی نمودار و کاهش غلظت هیدروژن پراکسید (با استفاده از ضریب خاموشی ^{1-m} ۲۹⁻¹ هیدروژن پراکسید) می توان سرعت اولیه واکنش را بدست آورد. به ترتیب نمودارهای میکائیلیس – منتن و لاینووربرک برای کاتالیست خود سازماندهی شدهی کمپلکس ۹۳-TPP سیستئین – پگ در شکلهای ۱۲ همچنین

شکل ۱۲- نمودار میکائیلیس – منتن و نمودار لاینویور – برک آنزیم مصنوعی کاتالاز در حضور پگ و سوبسترای هیدروژن پراکسید، کمپلکس پورفیرین منگنز ۳M ۶، سیستئین با غلظت ۳M ۲، پگ با غلظت ۳M ۸/۰ و هیدروژن پراکسید در دامنه ی غلظتی ۳M ۱-۵ در بافر فسفات با غلظت ۴/۴ mM برابر ۷

- Mn-TPP سیستئین – میسل ترکیبی (اس دی اس /دی تب) آورده شده است. سیستئین – میسل ترکیبی (اس دی اس /دی تب) آورده شده است. پارامترهای سینتیکی آنزیمی با استفاده از معادله ۱ و ۲، همچنین معادلههای خطی میکائیلیس – منتن بدست آمده از شکل های لاینووربرک ۱۱ و ۱۲ در جدول ۲ خلاصه شدهاند. لازم به ذکر است که سرعت واکنش کاتالازی در عدم حضور هر نوع کاتالیست زیستی (یعنی تجزیه هیدروژن پراکسید تنها) بسیار ناچیز و صفر است. عدد برگشتی^۲ یا ثابت سرعت کاتالیتیکی، k_{cat} , نشان دهنده ماکسیمم تبدیل مولهای سوبسترا به محصول به ازای یک مول کاتالیست در واحد زمان می باشد و بهره کاتالیتیکی (K_{cat} / K_M) که در جدول ۲ برای کاتالیستهای زیستی مختلف آمده است.

شکل ۱۳- نمودار میکائیلیس – منتن و نمودار لاینویور – برک آنزیم مصنوعی کاتالاز در حضور اس دی اس / دی تب و سوبسترای هیدروژن پراکسید، کمپلکس پورفیرین منگنز μM ۶، سیستئین با غلظت ۲M ۲۰ میسل ترکیبی اس دی اس / دی تب با نسبت غلظتی ۱۰ mM ۱۰ ۲۰ ۲۰ و هیدروژن پراکسید در دامنه ی غلظتی MM ۵-۱ در بافر فسفات با غلظت ۴/۴ mM برابر ۷

این جدول نشان می دهد که کاتالیست زیستی با بستر پگ، k_{cat} بیشتری را نسبت به بستر وسیکلی اس دی اس *ادی تب* داراست به معنی اینکه ∇_{max} بالاتری دارد که مربوط به رهایش محصول بهتر توسط بستر پگ می باشد اما کاتالیست زیستی با بستر وسیکلی اس دی اس *ادی تب*، نسبت به کاتالیست زیستی با بستر پگ، K_M کوچکتری دارد. به هر حال اثر پارامتر K_M در اینجا باعث شده است که کارایی نانوزایم با بستر اس دی اس *ادی تب* بیشتر و بهتر باشد که نشان می دهد پیوند شدن سوبسترا – جایگاه فعال در این محیط بهتر است.

همان طور که جدول ۲ نشان میدهد V_{max} نانوزایم شبه کاتالاز در مقایسه با آنزیم طبیعی کلروپراکسیداز با خاصیت کاتالازی قابل

(1) Turnover

علمی _ پژوهشی

کارایی کاتالیتیکی (1/mM.1/min)	k_{cat} (1/min)	V _{max} (mM/min)	K _M (mM)	نام كاتاليست	
18/88	۱۸/۶۲	•/117	١/١۵	کمپلکس Mn-TPP (۶μM) – سیستئین(۲mM) – اس دی اس/دی تب (با نسبت غلظتی ۱۰/۲۰ mM) در حضور حضور هیدروژن پراکسید	
٧/٢٩	TN/8Y	•/١٧٢	٣/٩٣	کمپلکس Mn-TPP (۶µM) – سیستئین (۲mM) – پگ (۰/۵mM) در حضور هیدروژن پراکسید	
97828	1840++	۰/۵۶	١/٩٢	آنزیم ۳nM) CLP) در حضور هیدروژن پراکسید	

جدول ۲- پارامترهای سینتیکی آنزیم مصنوعی طراحی شده شبه کاتالازی و آنزیم طبیعی CLP

مقایسه است. با توجه به معادله ۲، V_{max} بدون در نظر گرفتن غلظت آنزیم دارای معنی k_{cat} میباشد. از آنجایی که استفاده از غلظت پورفیرین فلزی یا اجزای دیگر آن در این نانوزایم بسیار مقرون به صرفه تر از غلظت کلروپراکسیداز طبیعی است (که ۳ نانومولار برای کلروپراکسیداز طبیعی و ۶ میکرومولار برای مدل های شبه کاتالاز است)، [۴۴] مقدار V_{max} میتواند برای کاتالیست های زیستی ساخته شده مزیت مطلوبی باشد.

اما آنچه که از شکل ۱۰ دیده می شد بهترین روند بیومیمتیکی برای آنزیم شبه کاتالازی، کمپلکس سهتایی " Mn-TPP بههمراه سيستئين – يگ" بود. اين موضوع با جدول ۲ نيز سازگار است زيرا فعالیتی که در شکل ۱۰ نمایش داده می شود بیشتر متمایل به V_{max} یا k_{cat} است. شکل ۱۴ تصاویر میکروسکوپ الکترونی عبوری نمونه k_{cat} نانوزایم شبه کاتالاز " Mn-TPP – سیستئین – پگ" را نشان میدهد. تصاویر ساختار کلوئیدی "Mn-TPP – سیستئین – یگ " را در اندازههای نانوساختار نشان میدهد و بنابراین در دسته نانوزایمها قرار می گیرد. همان طور که در شکل نشان داده شده است، بستر پلی اتیلن گلیکول (پگ) ساختار هیدروژلی[۴۶, ۴۶] حفره حفرهای نانوزایم شبه کاتالاز را حاصل می کند. لیکن با توجه به کارآیی بالاتر نانوزایم "Mn-TPP – سیستئین – اس دی اس /دی تب "، اینبار بستر اس دی اس ادی تب وسیکلی و تک حفره برای سوبسترای کوچک، هیدروفیل و فعال هیدروژن پراکسید کارآمد تر گشته است. شکل میکروسکوپ الکترونی پورفیرین – اس دی اس /دی تب در کارهای گذشته این گروه آمده است[۳۸].

اثر هيدروفوبيسيته^ا

نکته اساسی در مورد برهمکنشهای آبگریز این میباشد که ابتدا باید یک برهمکنش الکترواستاتیک^۲ بین مولکولهای آب و بخشهای باردار که مولکول بهوجود آید تا بخشهای غیر قطبی آن بتوانند به دور

(Y) Electrostatic interaction

شکل ۱۴- تصاویر میکروسکوپ الکترونی عبوری برای نانوزایم شبه کاتالاز "Mn-TPP - سیستئین - پگ " در بافر فسفات با pH برابر ۷

آب تجمع یابند [۴۷]. بنابراین لازمه هر ارتباط آبگریز یک ارتباط الکترواستاتیک است. حتی مولکولهایی که به ظاهر غیرقطبی کامل بهنظر میرسند، در بدو ورود به محیط آبی بر اثر بهوجود آمدن دوقطبیهای لحظهای و گذرا، ابتدا یک برهمکنش الکترواستاتیک با مولکولهای آب بهوجود میآورند که این حرکت منشاء حرکتهای بعدی آبگریز^۳ خواهد بود. بخشهای غیرقطبی با برهمکنش واندروالسی کنارهم قرار می گیرند و در نظم مولکولهای آب در نزدیکی سطح گروههای آبگریز تغییر بهوجود میآید، این به معنی اثر آبگریز است[۴۸].

⁽¹⁾ Hydrophobicity

^(*) hydrophobic

فلزى	پورفيرين	دمپلخسهای	حلاليث	ابخریزی و	۲- پارامترهای	جدول
					منگنز و روی	أهن –
	Mol	Name			ΙοσΡ	$ \longrightarrow $

Mol_Name	Log P
Mol_Fe	١/٨١
Mol _Mn	١/٤٣
Mol_Zn	1/47

تفاوت ساختاری فلز پورفیرین سنتز شده به عنوان یک سایت فعال را میتوان از طریق پارامتر آبگریز مشاهده کرد. برای تعیین آبگریزی (به عنوان یک پارامتر عملکردی – ساختاری) فلز-پورفیرین، شاخص های آبگریز تقریبی با استفاده از برنامه "ALOGPS 2.1" تعیین شدند (/http://www.vcclab.org/lab/alogps). پارامتر P نماینده پارامتر آبگریزی است که همان تمایل کمپلکسها به روغن نسبت به آب است. طبق جدول ۳، نتایج نشان میدهد که کمپلکس آهن – پورفیرین دارای بالاترین آبگریزی در مقایسه با منگنز – پورفیرین و روی – پورفیرین میباشد. این نتیجه میتواند دلیلی برعملکرد بهتر آهن و داشتن بازده بیشتر در کاتالیست زیستی شبه پراکسیدازی باشد.

همانطور که در مکانیسم شکل ۱ مشاهده می شود، چرخه واکنش پراکسیدازی شامل دو سوبسترا است، سوبسترای اول هیدروژن پراکسید است که موجب تشکیل ترکیب I می شود، سوبسترای دوم یک اسید یا اکسید شونده آلی و هیدروفوب مانند گایاکول می باشد. در این حالت هیدروفوب بودن جایگاه فعال نانوزایم شبه پراکسیدازی پتانسیلی برای ورود بیشتر واکنشگر اسید آلی و هیدروفوب (گایاکول) به چرخه واکنش و در نتیجه فعالیت و کارایی بیشتر Fe-TPP نسبت به Mn-TPP است. این در حالی است که چرخه واکنش کاتالازی تک سوبسترایی (هیدروژن پراکسید) است. هیدروژن پراکساید هیدروفوب نمی باشد، پس نیازی به هیدروفوب بودن جایگاه فعال نیست. کمپلکس منگنز نسبت به آهن مناسبتر می باشد. لذا کمپلکس Pallیت و کارایی بیشتر مناسبتر می باشد. لذا کمپلکس Mn-TPP فعالیت و کارایی بیشتر

نتيجه گيري

کمپلکسهای پورفیرین فلزی آهن، منگنز و روی همراه با سیستئین به عنوان لیگاند محوری متصل شده به اتم مرکزی این ترکیبات، پایهی کاتالیتیکی آنزیمهای مصنوعی درنظر گرفته شدند. در میان این سه پورفیرین فلزی سنتزی، پورفیرین آهن در انجام

واکنش شبه پراکسیدازی و پورفیرین منگنز در انجام واکنش شبه کاتالازی عملکرد بهتری داشتند. همچنین اضافه کردن کمپلکسهای پورفیرین فلزی - سیستئین به محیط میسل ترکیبی و پلی اتیلن گلیکول سبب پایدار کردن و افزایش کارایی آنزیمهای طراحی شده، شد. نكته قابل توجه فعالیت ناچیز لیگاندهای پورفیرین بدون فلز مركزی است که این مقدار کم هم می توان به خاصیت اکسید و احیای خود لیگاند پورفیرین نسبت داد. طبق منابع خود پورفیرین در واکنشهای اکسایش و کاهش شرکت می کند و اکسیداسیون در حلقه پورفیرین يديد مي آيد. اكسيداسيون حلقه پورفيرين به حالت يون – راديكال آن (ترکیب I در شکل ۱) یا دی کاتیون از جمله حالتهای اکسیداسیونی حلقه است[۴۹]. بنابراین فلز مرکزی در کمپلکسهای پورفیرین فلزى سنتز شده بهعنوان قلب آنزيمهاي مصنوعي طراحي شده است. از عواملی که در میزان کارایی کاتالیست زیستی موثر است را میتوان اول به عامل پتانسیلهای اکسایش - کاهش در کمپلکسهای فلزی در چرخه واکنش اشاره کرد. برای مثال در آغاز چرخههای پراکسیدازی و کاتالازی (شکل ۱) بارمنفی در فلز، به حالت اکسایش بالاتر كشش دارد، هرچه بار منفى بيشتر باشد يتانسيل اكسايش كمتر خواهد بود. بنابراین كمپلكس پورفیرین فلزی آهن(III) چون دارای آرایش الکترونی d^5 است به آسانی به کمپلکس پورفیرین فلزی(IV) اکسید می شود در حالی که کمپلکس پورفیرین فلزی منگنز(III) دارای d^4 است و بار منفی کمتری نسبت به پورفیرین آهن دارد. بنابراین پورفیرین فلزی آهن تبدیل حدواسطها را در طی واكنش شبه پراكسيداز با سهولت بيشترى انجام مىدهد[٥٠]. دومین عامل که می تواند در کارایی این نوع کاتالیستهای زیستی موثر باشد ثابت تشكيل پورفيرين فلزى - ليگاند محورى مىباشد. در بررسیهای انجام شده برای کاتالیستهای زیستی طراحی شده از لیگاند سیستئین بهعنوان لیگاند جایگزین در جایگاه محوری آنزیمهای طبیعی استفاده شده است، از طرفی ساختار سیستئین شامل گروههای N ،S و O میباشد و مطابق با سری فوق و مطالعات پیشین میتوان پیشبینی کرد که اتصال گروه تیولی به فلز واسطه رخ میدهد [۳۸, ۴۷] که شبیه آنزیم کلروپراکسیداز طبیعی است. نکته قابل توجه دیگری که میتوان از سری ایروینگ فهمید این است که در ترتیب ثابت تشکیل این کمپلکسها، فلز واسطه آهن دارای بزرگترین ثابت تشکیل است. فعالیت سینتیکی بیش تر، نيازمند تشكيل بيشتر كمپلكس پيشرفته پورفيرين فلزى – سيستئين است به عبارت دیگر هرچه ثابت تشکیل یک کمپلکس بزرگتر باشد فعالیت سینتیکی کمپلکس بیش تر است که این خود دلیلی بر افزایش نانوكاتاليست زيستي با بستر يگ است. ساختار نانوزايم شبه سینتیکی فلز واسطه آهن در انجام فعالیتهای کلرویراکسیدازی، پراکسیدازی است. سومین عامل نوع سوبسترا در هر نوع کاتالیست زیستی و نوع ورود آن ها به کنار جایگاه فعال یا برخورد موثر ملکولی مىباشد. براى مثال ھيدروژن پراكسيد تک سوبستراى كاتالاز، ملکولی کوچک، هیدروفیل و فعال است در حالی که چرخه واکنش پراکسیدازی شامل دو سوبسترا است، سوبسترای اول هیدروژن پراکسید است سوبسترای دوم یک اسید یا اکسید شونده آلی و هيدروفوب مانند گاياكول مي باشد. نوع فلز و مقدار ايجاد هيدروفوبيسيته در آن پتانسیل های متفاوتی در برخورد موثر ملکولی ایجاد خواهد نمود. در كاتاليست زيستي شبه كاتالاز طراحي شده حاضر، اين عامل سوم

> با مقایسه بهره کاتالیتیکی در کاتالیستهای زیستی جداول ارائه شده، مى توان دريافت كه محيط اطراف يك كمپلكس فلز پورفيرين – سيستئين یکی از عوامل تاثیرگذار بر عملکرد آنزیمی است. عملکرد بالاتر یلی اتیلن گلیکول نسبت به میسل ترکیبی ناشی از مقدار بالای سطح ویژه و موثر آن، برای در دسترس بودن سوبسترای گایاکول در نانوزایم پراکسیدازی است، که حاصل از حفره حفرهای بودن

در مورد فلز واسطه منگنز از دو عامل دیگر پیشی گرفته است.

پراکسیدازی پگ بهویژه میتواند سوبسترای پراکسیدهیدروژن فعال را فراهم کند و تامین سوبسترای آلی را با دسترسی بالا به سمت جایگاه فعال تسهیل کند (K_M کوچک). ساختار نانوزایم شبه کاتالازی یگ نیز بهویژه می تواند محصول بالا آزاد کند (V_{max} بزرگ). لیکن نانوزایم شبه کاتالازی اس دی اس ادی تب در حالی که وسیکلی و تک حفره است سوبسترای هیدروژن پراکسید را بهتر جذب کرده دایی شبه کاتالاز را بالا می برد. (K_M)

قدرداني

نویسندگان مقاله از حمایتهای پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران صمیمانه تشکر و قدردانی می نمایند.

تاريخ دريافت : ۱۹ / ۰۴ / ۱۴۰۰ ؛ تاريخ پذيرش : ۲۸ / ۰۹ / ۱۴۰۱

مراجع

- [1] موسوی موحدی ز.، فنآوریهای جدید بر مبنای دانش زیست الگو و الهام زیستی، نشاء علم، ۷(۱): ۵۳–۶۱ .(7+18)
- [2] Abedanzadeh S., Nourisefat M., Moosavi-Movahedi Z., "Bioinspiration and Biomimicry in Lifestyle, Rationality and Scientific Lifestyle for Health", Springer International Publishing, Cham (2021).
- [3] Moosavi-Movahedi Z., Gharibi H., Hadi-Alijanvand H., Akbarzadeh M., Esmaili M., Atri M.S., Sefidbakht Y., Bohlooli M., Nazari K., Javadian S., Hong J., Saboury A.A., Sheibani N., Moosavi-Movahedi A.A., Caseoperoxidase, Mixed B-Casein-SDS-Hemin-Imidazole Complex: A Nano Artificial Enzyme, J. Biomol. Struct. Dyn. 33(12) 2619-2632 (2015).
- [4] Breslow R., Biomimetic Chemistry: Biology as An Inspiration, J. Biol. Chem. 284(3): 1337-42 (2009).
- [5] Breslow R., Biomimetic Chemistry, Pure Appl. Chem. 66(8): 1573-1582 (1994).
- [6] Moiani D., Salvalaglio M., Cavallotti C., Bujacz A., Redzynia I., Bujacz G., Dinon F., Pengo P., Fassina G., Structural Characterization of a Protein A Mimetic Peptide Dendrimer Bound To Human IgG, J. Phys. Chem. B 113(50): 16268-75 (2009).
- [7] Liu W., Groves J.T., Manganese Porphyrins Catalyze Selective C-H Bond Halogenations, J. Am. Chem. Soc. 132(37): 12847-9 (2010).

- [8] Groves J.T., Stern M.K., Olefin Epoxidation by Manganese (IV) Porphyrins: Evidence for Two Reaction Pathways, J. Am. Chem. Soc. 109(12): 3812-3814 (2002).
- [9] Gharibi H., Moosavi-Movahedi Z., Javadian S., Nazari K., Moosavi-Movahedi A.A., Vesicular Mixed Gemini-SDS-Hemin-Imidazole Complex as A Peroxidase-Like Nano Artificial Enzyme, J. Phys. Chem. B 115(16): 4671-9 (2011).
- [10] Das C., Goswami S., Transition Metal Promoted Oxidative C–N Fusion Reactions of Aromatic Amines and Their Coordination Chemistry, Comments Inorg. Chem. 24(3-4) 137-163 (2003).
- [11] Manoj K.M., Hager L.P., Chloroperoxidase, A Janus Enzyme, Biochemistry, 47(9): 2997-3003 (2008).
- [12] van Deurzen M.P.J., van Rantwijk F., Sheldon R.A., Selective Oxidations Catalyzed By Peroxidases, *Tetrahedron*, 53(39): 13183-13220 (1997).
- [13] Colonna S., Gaggero N., Manfredi A., Casella L., Gullotti M., Carrea G., Pasta P., Enantioselective Oxidations of Sulfides Catalyzed by Chloroperoxidase, *Biochemistry*, 29(46): 10465-8 (1990).
- [14] Lakner F.J., Hager L.P., Chloroperoxidase as Enantioselective Epoxidation Catalyst: An Efficient Synthesis of (R)-(-)-Mevalonolactone, J. Org. Chem. 61(11): 3923-3925 (1996).
- [15] Colonna S., Gaggero N., Richelmi C., Pasta P., Recent Biotechnological Developments in the Use of Peroxidases, *Trends Biotechnol.* 17: 163-168. (1999).
- [16] Corbett M.D., Chipko B.R., Baden D.G., Chloroperoxidase-Catalysed Oxidation of 4-Chloroaniline to 4-Chloronitrosobenze, *Biochem. J* 175(2): 353-60 (1978).
- [17] Geigert J., Dalietos D.J., Neidleman S.L., Lee T.D., Wadsworth J., Peroxide Oxidation of Primary Alcohols to Aldehydes by Chloroperoxidase Catalysis, *Biochem. Biophys. Res. Commun.* 114(3): 1104-1108 (1983).
- [18] Pešić M., López C., Álvaro G., López-Santín J., A Novel Immobilized Chloroperoxidase Biocatalyst with Improved Stability for the Oxidation of Amino Alcohols to Amino Aldehydes, J. Mol. Catal. B: Enzym. 84: 144-151 (2012).
- [19] Veitch N.C., Horseradish Peroxidase: A Modern View of a Classic Enzyme, *Phytochemistry*, 65(3): 249-59 (2004).
- [20] Zhang Y., Akilesh S., Wilcox D.E., Isothermal Titration Calorimetry Measurements of Ni(II) and Cu(II) Binding to His, GlyGlyHis, HisGlyHis, and Bovine Serum Albumin: A Critical Evaluation, *Inorg. Chem.* **39(14)**: 3057-64 (2000).
- [21] Filizola M., Loew G.H., Role of Protein Environment in Horseradish Peroxidase Compound I Formation: Molecular Dynamics Simulations of Horseradish Peroxidase-HOOH Complex, J. Am. Chem. Soc. 122(1): 18-25 (1999).
- [22] Loewen P.C., Villanueva J., Switala J., Donald L.J., Ivancich A., Unprecedented Access of Phenolic Substrates to the Heme Active Site of A Catalase: Substrate Binding and Peroxidase-Like Reactivity of Bacillus Pumilus Catalase Monitored by X-Ray Crystallography and EPR Spectroscopy, *Proteins*, 83(5): 853-66 (2015).

- [23] Derat E., Cohen S., Shaik S., Altun A., Thiel W., Principal Active Species of Horseradish Peroxidase, Compound I: A Hybrid Quantum Mechanical/Molecular Mechanical Study, J. Am. Chem. Soc. 127(39): 13611-21 (2005).
- [24] Dunford H.B., "Heme Peroxidases", John Wiley, New York (1999).
- [25] Ivancich A., Jouve H.M., Sartor B., Gaillard J., EPR Investigation Of Compound I in Proteus Mirabilis and Bovine Liver Catalases: Formation of Porphyrin and Tyrosyl Radical Intermediates, *Biochemistry*, 36(31): 9356-64 (1997).
- [26] Shevelkova A., Ryabov A., Irreversible Inactivation of Caldariomyces Fumago Chloroperoxidase by Hydrogen Peroxide, *IUBMB Life*, **39(4)**: 665-670 (1996).
- [27] Poulos T.L., Kraut J., A Hypothetical Model of the Cytochrome C Peroxidase . Cytochrome C Electron Transfer Complex, J. Biol. Chem. 255(21): 10322-10330 (1980).
- [28] Matsunaga I., Shiro Y., Peroxide-Utilizing Biocatalysts: Structural and Functional Diversity of Heme-Containing Enzymes, Curr. Opin. Chem. Biol. 8(2): 127-132 (2004).
- [29] Ariga K., Li J., Fei J., Ji Q., Hill J.P., Nanoarchitectonics for Dynamic Functional Materials from Atomic-/Molecular-Level Manipulation to Macroscopic Action, *Adv. Mater.* 28(6): 1251-86 (2016).
- [30] Abe H., Liu J., Ariga K., Catalytic Nanoarchitectonics for Environmentally Compatible Energy Generation, *Mater. Today*, **19**: 12-18 (2016).
- [31] Hong J., Huang K., Wang W., Yang W.-Y., Zhao Y.-X., Xiao B.-L., Moosavi-Movahedi Z., Ghourchian H., Bohlooli M., Sheibani N., Moosavi-Movahedi A.A., Cytochrome C Embraced in Sodium Dodecyl Sulfate Nano-Micelle As A Homogeneous Nanostructured Peroxidase, *Journal of the Iranian Chemical Society*, 9(5): 775-782 (2012).
- [32] Moosavi-Movahedi A.A., Semsarha F., Heli H., Nazari K., Ghourchian H., Hong J., Hakimelahi G.H., Saboury A.A., Sefidbakht Y., Micellar Histidinate Hematin Complex as An Artificial Peroxidase Enzyme Model: Voltammetric and Spectroscopic Investigations, *Colloids Surf. Physicochem. Eng. Aspects*, **320**(1-3): 213-221 (2008).
- [33] Chadha G., Zhao Y., Properties of Surface-Cross-Linked Micelles Probed by Fluorescence Spectroscopy and Their Catalysis of Phosphate Ester Hydrolysis, J. Colloid Interface Sci. 390(1): 151-7 (2013).
- [34] Moosavi-Movahedi Z., Kalejahi E.S., Nourisefat M., Maghami P., Poursasan N., Moosavi-Movahedi A.A., Mixed SDS-Hemin-Imidazole at Low Ionic Strength Being Efficient Peroxidase-Like As A Nanozyme, Colloids and Surfaces a-Physicochemical and Engineering Aspects, 522: 233-241 (2017).

[۳۵] معصومی ح.، جنگجوی شالدهی ط.، قنادزاده گیلانی ح.، بررسی عاملهای مؤثر بر سامانه دو فازی دارای پلی اتیلن گلیکول ۴۰۰۰ گرم بر مول و نمک های فسفات در استخراج مالیک اسید، *نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران* **۹۳(۴):** ۱۸۲–۱۸۴ (۲۰۲۱).

- [36] Sajadimehr Y., Moosavi-Movahedi Z., Haghighi M.G., Miyardan A.B., Nourisefat M., Moosavi-Movahedi A.A., Iron-Porphyrin/Cysteine/PEG as Pseudo-Chloroperoxidase Nanozyme, *ChemistrySelect*, 4(35): 10357-10364 (2019).
- [37] Morshedi D., Rezaei-Ghaleh N., Ebrahim-Habibi A., Ahmadian S., Nemat-Gorgani M., Inhibition of Amyloid Fibrillation of Lysozyme by Indole Derivatives--Possible Mechanism of Action, FEBS J. 274(24): 6415-25 (2007).
- [38] Akbarzadeh M., Moosavi-Movahedi Z., Shockravi A., Jafari R., Nazari K., Sheibani N., Moosavi-Movahedi A.A., Metallo-Vesicular Catalysis: A Mixture of Vesicular Cysteine/Iron Mediates Oxidative pH Switchable Catalysis, J. Mol. Catal. A: Chem. 424: 181-193 (2016).
- [39] Marques H.M., Insights Into Porphyrin Chemistry Provided by the Microperoxidases, The Haempeptides Derived From Cytochrome C, *Dalton Trans*, **39**: 4371-85 (2007).
- [40] Zuev Y., Faizullin D., Idiyatullin B., Mukhitova F., Chobert J.-M., Fedotov V., Haertlé T., Aggregation of Sodium Dodecyl Sulfate in Micellar Solution of β-Casein Analyzed by 1H-NMR Self-Diffusion, Relaxation and Fourier Transform IR Spectroscopy, *Colloid & Polymer Science*, 282(3): 264-269 (2004).
- [41] Milton H.J., "Poly(ethylene glycol) Chemistry: Biotechnical and Biomedical Applications", Plenum Press, New York, (1992).
- [42] Starks C.M., Liotta C.L., M. H., "Phase-Transfer Catalysis: Fundamentals, Applications and Industrial Perspectives", Chapman and Hall, New York (1994).
- [43] Thomas J.A., Morris D.R., Hager L.P., Chloroperoxidase : VII. Classical Peroxidatic, Catalatic, And Halogenating Forms Of The Enzyme, J. Biol. Chem. 245(12): 3129-3134 (1970).
- [44] Northrop D.B., On the Meaning of Km and V/K in Enzyme Kinetics, J. Chem. Educ. 75(9): 1153 (1998).
- [45] Parlato M., Reichert S., Barney N., Murphy W.L., Poly (Ethylene Glycol) Hydrogels with Adaptable Mechanical and Degradation Properties for Use in Biomedical Applications, *Macromol. Biosci.* 14(5): 687-698 (2014).
- [46] Li Z., Su Y., Xie B., Wang H., Wen T., He C., Shen H., Wu D., Wang D., A Tough Hydrogel– Hydroxyapatite Bone-Like Composite Fabricated In Situ By The Electrophoresis Approach, *Journal of Materials Chemistry B*, 1(12): 1755-1764 (2013).
- [47] Moosavi-Movahedi Z., Kafi M.M., Sajadimehr Y., Abedanzadeh S., Mixed Copper(II)– Cysteine–SDS–DTAB as Multi-Oxidative Vesicular Nanozyme, Journal of the Iranian Chemical Society, 19: 475-487 (2021).
- [48] Abeles R.H., Frey P.A., Frey, Jencks W.P., "Biochemistry", Jones and Bartlett (1992).
- [49] Tezuka M., Ohkatsu Y., Osa T., Reduction and Oxidation Potentials of Metal-free and Cobalt Tetra (p-substituted phenyl) porphyrins, *Bull. Chem. Soc. Jpn.* 49(5): 1435-1436 (1976).
- [50] Harrison P.M., "Metalloproteins: Metal Proteins With Non-Redox Roles", Macmillan (1985).